

Søren Svendsen: Jeg skal knytte nogle ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremkommet fra de andre Partiers Ordførere. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsens Omtale af Konjunkturtillægets Karakter skal jeg ikke komme nærmere ind paa. Vi er vel nok enige i Realiteten, naar vi siger vor Hjertens Mening begge to om, hvordan Forholdet er, og vel ogsaa enige om, at Forudsætningerne for dette Tillæg er bristet og i Øjeblikket egentlig ikke kan danne Grundlag for nogen stærk Argumentation for at beholde dette Tillæg. Naar det ærede Medlem ankede noget over, at den Tjenestemændene tilsikrede Forhandlingsret ikke var blevet rigtig til fulde overholdt, eller at der ikke var taget tilstrækkeligt Hensyn til den under de Forhandlinger, som den højttærede Finansminister har ført med Organisationerne om det her foreliggende Spørgsmaal, saa tror jeg, at dette i nogen Maade er en misforstaaet Opfattelse hos det ærede Medlem af, hvad man egentlig har tilsigtet med Tjenestemændenes Forhandlingsret. Forholdet er det, at de forskellige Klasser af Tjenestemænd har Lov til at slutte sig sammen i Fællesorganisationer, og at hver af disse Organisationer saa har Lov til at forhandle med Regeringen om de Spørgsmaal, som vedrører deres Interesser. Men deri ligger, at det er mere det specielle, der er taget Sigte paa. Meningen er, at de forskellige Klasser og Grene indenfor Tjenestemandstanden skal have Lejlighed til overfor Regeringen at fremsætte deres Syn paa Spørgsmaal, som har Betydning for den paa-gældendes specielle Klasse eller Gren. Man har ikke saa meget tænkt paa saadanne almindelige finansielle Spørgsmaal som et Forslag om Nedsættelse af et ekstra Tillæg til Tjenestemændenes Løn, begrundet i de økonomiske Forhold baade udadtil og indadtil.

Det ærede Medlem nævnte en hel Del Forhold, som har bevirket, at Lønningerne for Tjenestemændene er gaaet ned; han sigtede herved til Nedgangen af alle de saakaldte særlige Ydelser. Dette gælder jo særlig en enkelt Gren af Tjenestemandsklassen, nemlig Statsbanetjenestemændene. Største Delen af de øvrige Tjenestemænd berøres ikke i væsentlig Grad af denne Nedgang. Men vi maa huske paa, at disse særlige Ydelser, der ydes Tjenestemændene, er beregnet paa at dække de Udgifter, der paaføres dem ved det Ekstraarbejde, de har, og de særlige Forhold, som de arbejder under, Rejser og Fraværelse fra Hjemmet o. s. v.; og der er Forholdet det, at Erstatningen for de Udgifter, de saaledes har, maa

blive mindre, naar disse Udgifter i Henhold til hele Prisniveauets Sænkning er nedad-gaaende. Overhovedet kan man ikke tage de 200—300 Kr., eller hvor meget det var, det ærede Medlem fik det regnet ud til for Statsbanernes Personale, og lægge dem til den Nedgang, der sker i Dyrtidstillæget og Konjunkturtillæget, og saa regne Nedgangsprocenten ud, for det er noget specielt for en enkelt Del af Tjenestemandstanden.

For øvrigt forstaaer jeg ikke den Modstand, der har været fra Tjenestemandorganisationernes Side mod den foreslaaede Nedsættelse, og jeg er tilbøjelig til at tro, at denne Modstand meget mere er til Stede hos Organisationernes Repræsentanter end hos selve Tjenestemændene. Jeg har talt med mange Tjenestemænd i de sidste Maaned, og der er ikke en eneste af dem, jeg har talt med, der har troet, at de kunde vedblive at beholde hele Konjunkturtillæget. De har alle sammen sagt: Hvor meget kan vi beholde af det, I tager vel ikke det alt sammen fra os, kan vi vente at beholde Halvdelen? Naar jeg saa, før der forelaa noget fra den højttærede Finansminister, har sagt, at jeg vilde nok antage, at de kunde beholde i det mindste Halvdelen af Konjunkturtillæget, har alle de, jeg har talt med, udtalt deres Glæde og Tilfredshed derved. Det er altid saadan, at Organisationens Repræsentanter maa vise, at de gør noget, maa kunne pege hen paa det store Arbejde, de har gjort for at tjene Tjenestemændenes Sag; men jeg tror, at de Mænd forregner sig i dette Tilfælde, fordi den store Befolkning og ogsaa den store Mængde af Tjenestemændene er paa det rene med, at det vil være aldeles umuligt under de nuværende Forhold at beholde hele Konjunkturtillæget, ja, at det endogsaa vilde være meget rimeligt, om der var taget en endnu større Del væk, end der er foreslaaet. Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at den øvrige Del af Landets Befolkning aldeles ikke kan forstaa, at der ydes Tjenestemændene et ekstra Tillæg til de Lønninger, de fik for 3 Aar siden, et Ekstratillæg til den Løn, som man da mente var nogenlunde i Overensstemmelse med de Krav, der kunde stilles. De kan ikke forstaa det i en Tid som denne, da den store Mængde af Arbejderne intet Arbejde har og ingen Fortjeneste, men maa leve paa Understøttelse, og da den store Mængde af erhvervsdrivende og næringsdrivende i Landbrug, Industri og Haandværk har Indtægter, som er forsvindende smaa i Sammenligning med, hvad de har været tidligere, hvis de ikke betyder direkte Tab og Underskud.